

INTERVJU MED JONNA JINTON I GRUNDTJÄRN

Med kameran i högsta hugg. Bloggaren Jonna Jinton älskar sitt Grundtjärn.

.Vad är en talang, hur definierar du det? –Något man har naturligt, en passion, något som måste ut! Det är en hel livsstil, man lever med det.

.Hur utvecklas talanger? –Genom att komma till rätt miljö. Jag växte upp i Göteborg, men kände ingen inspiration i en stor stad. Folkmassor, buller, stress. Inget lockade mig. Jag kände mig aldrig speciell, i en storstad finns tusen andra duktiga, du blir lätt uppgiven. Här lärde jag snabbt känna företagsföreningar, alla tar hand om varandra, det är lättare att driva företag, man får mycket hjälp, man känner sig unik, som en kugge i hjulet. Att alla i byn behövs, med sina olikheter.

Hur tar vi vara på talanger? –Att bli bra bemött i skolan är förstås viktigt. Och att fortsätta bemötas bra

Du har utvecklat din talang genom att flytta hit, berätta! –När jag var 17 år hade jag redan bestämt mig för Grundtjärn. Har alltid tyckt om byn, vi var här varje sommar. På gymnasiet minns jag att jag sa till folk ”min dröm är att flytta till Grundtjärn”. Det var ingen som förstod att jag menade allvar. Jag fick höra ifrågasättanden som ”så där kan du inte tänka, du är ung, ska ha kul och leva livet!” Men min idé om att leva livet såg helt annorlunda ut än deras.

Jag mådde dåligt i gymnasiet, kände att jag ville bort. Nyfikenheten, barnet i mig hade liksom dött. Skaffade en systemkamera under den här tiden, fotade i mitt rum, ville vara för mig själv. I det hittade jag en slags kraft. Efter gymnasiet fortsatte det kännas tungt - jag fick inte jobb, kände mig som en parasit för samhället. Så pluggade jag till undersköterska. Men det kändes inte heller rätt. Till slut hade jag inget val, det var Grundtjärn som gällde! Jag hade inget, en gammal Volvo 245 och så familjens stuga som var ganska skruttig. Lyckligtvis fick jag lite småjobb, bland annat att måla om en lada hos en granne. Sen fick jag jobb på affärn i Myckelgensjö. Saker började ramla på plats och jag mådde SÅ mycket bättre än jag någonsin tidigare gjort. Jag började blogga om mitt livsstilsbyte. Först hette bloggen "storstadstjejen som flyttade till en stuga i Norrland", hahaha! Alla andra tjejbloggare skrev om shopping, smink och glamour så på något sätt hittade jag en egen nisch.

Hur fungerade livet i Gruntjärn i början? -Det kändes bra från dag ett. Jag levde enkelt, tvättade mig i sjön, lärde mig reparera huset. Från början var det oisolerat och jag sov på en madrass vid kaminen i köket, men det gick det med. Jag jobbade lite extra på lanthandeln i Myckelgensjö och behövde inte så mycket, så jag klarade mig. En sommar plockade jag 100 kilo hjortron och sålde, det gav inkomster som räckte en stund. Man behöver inte så mycket som man tror.

När började bloggen bli ditt huvudfokus? Örnsköldsviks allehanda fick upp ögonen för min blogg och skrev ett fyrasidors reportage – det blev ett genombrott. Det var runt 2011. Efter ÖA:s reportage var många journalister hit, SVT gjorde inslag. Jag vann ett stipendium från Norrmejerier på 25000:-, då kände jag att jag kunde säga upp mig från lanthandeln och fokusera helt på bloggen. Jag började göra en del fotojobb, sälja fotoprints. Blev bloggare åt ÖA, det blev en bra grundtrygghet. Bloggen bara växte och nu de senaste åren går det riktigt bra!

Hur bra, Jonna? -Jag har 93000 följare på Facebook, 60 000 på Instagram, bloggen läses av mellan 20- och 70000 varje dag. Jag har fått två stora samarbetskontrakt med företag, Hyundai och Flygstolen.se. Det är jättekul att få känna att man kan satsa på sin dröm och kunna försörja sig på den!

Vad tror du är framgångsreceptet, varför har just du lyckats? -Jag blir en motbild mot all negativitet som landsbygden brukar sammankopplas med. Det pratas så mycket negativt om landsbygden och visst, det är vissa svårigheter förknippade med att bo så här. Men det finns så mycket möjligheter, jag vill prata om det positiva. När jag fotar är jag i stunden, jag söker ett perfekt ögonblick, vill känna det magiska. Jag vill väcka en längtan hos andra. Tror att de kan se i mina bilder att jag behöver det här. Att man kan backa bandet, flytta ut på landet. Jag vill säga "kolla här, det finns ett annat liv att leva!" Jag vill visa möjligheterna.

Vad möts du av för reaktioner? –Jag får mail varje vecka från unga människor som undrar "hur gjorde du"? De vill få konkreta råd för att våga ta steget att ändra sina liv och få må bättre. Två stycken har jag fått att flytta hit! Jag vet hur det kan vara, jag kände också hopplöshet. Hade inte pengar eller jobb, bara en liten stuga i Grundtjärn. Det blev vändningen i mitt liv! Jag vill inspirera till förändring. Vi är i Sverige så rädda att tappa tryggheten, men vi dör inte. Det går att sänka kraven, prioritera bort saker, det är SÅ värt det! Folk skriver långa mail till mig om hur bloggen och bilderna förändrat deras liv. Det är folk i alla åldrar. Ibland har jag svårt att smälta det. Jag får så många fina reaktioner – det

händer att jag gråter framför datorn för att jag blir så rörd. EN enda sån reaktion gör att det är värt det, då känner jag mig nöjd. Att jag öppnat ögonen, inspirerat till att tro på sin dröm. Särskilt glad blir jag när jag får mail från unga tjejer som fått kraft av mitt arbete. Det är SÅ roligt!

Tänker du att du vänder dig särskilt till unga tjejer? -Nej, jag tänker inte på någon specifik grupp, det gemensamma för mina följare är kärleken till naturen, många längtar ut på landet. De känner att hoppet kommer tillbaka av bilderna, att de når in i själen.

Vad måste finnas för att talanger ska trivas och vilja stanna, tror du? –Grundläggande service är viktigt. Allt läggs ner på landsbygden, skolor, post, ICA. Det gör det svårare att ta steget att flytta ut på landet. Jag var 21 år när jag flyttade hit, fick snabbt lära mig att ta hjälp av mina grannar och att köra mer bil. Ett annat problem på landsbygden är faktiskt bostadsbristen! Folk har kåkarna kvar, trots att de används max en vecka per år. Det finns många som vill flytta in, som drömmer om ett hus på landet. Men det är inte så många till salu som man kan tro. Kreativa, talangfulla människor kan absolut trivas med den här livsstilen. Men det kan vara svårt att hitta likasinnade, jag tycker att Örnsköldsvik måste bli bättre på kultur, låta kulturföretagare synas mer. Ordna sätt för dessa människor att knytas samman, mötas, inspirera och utveckla varandra. Där kan säkert kommun och näringsliv tänka till och göra mer. Jag har till exempel ännu inte bjudits in att visa mina bilder i min hemkommun. Har just haft vernissage på en utställning – i Norrköping!

Vad attraherar talanger, förutom pengar, tror du? –Livskvalitet. Inspiration! Jag kommer aldrig mer att återvända till storstaden. Det är mitt liv här – men kom ihåg att det är ett modernt liv där jag har all teknik som hjälper mig att nå ut på sociala medier. Samtidigt som jag har ateljé, en frihet, ett lugn. Jag har kontakt med världen men kan också gå ut och hugga ved och plocka potatis!

Vilken är den främsta utmaningen för rekrytering av talanger? –Att sluta tänka CV. Det sätter stopp. Många är så duktiga men kanske inte har perfekta betyg eller perfekt cv. Det gäller att hitta nya vägar för att rekrytera.

Vad skulle det kunna betyda att kunna hitta talanger bland utrikes födda? –Jag tror att det vore bra. Vi måste se det på rätt sätt, utifrån det läge som är idag. Det handlar om att interagera, att ta hand om varann. Många utlandsfödda kan säkert trivas här, det är en inspirerande miljö i länet med otroligt vacker natur.

Vilka råd har du att ge till människor som vill byta livsstil som du? -Se inte alla steg i förväg, ta ett steg i taget. Leta upp en plats, se vad du kan göra där. Gå på magkänslan, vad som känns rätt, våga följa ditt hjärta. Bli inte rädd och börja tänka ”men oj, jag kommer inte att få jobb!” Livet är kort, man dör inte av att prova. Skulle det inte funka är det inte hela världen, det viktigaste är att våga. En tid kan bli jobbig efter omställningen, så är det och det är bra att vara beredd på det, men man kan prioritera bort en hel del och leva billigt. För att kunna utveckla det man verkligen vill göra och må bättre. Jag tror att 99 procent lyckas om de vågar prova!

Tycker du att Västernorrlands län ska satsa långsiktigt och strategiskt på talangförsörjning?–Ja det här är viktigt att satsa på.

Vad vill du hälsa västernorrländska beslutsfattare/makthavare? Vad bör de satsa på för att få fart på ? -De måste förstå att det är NÅGOT SOM LIGGER OCH BUBBLAR NU. Många mår så dåligt idag, det är en sån stress, människor lever som robotar och frågar "är det så här jag vill leva mitt liv?" Det gäller att förstå att det inte bara är något tillfälligt, det är något större nu, folk ifrågasätter samhället i stort. Man inser att man kan bo vart man vill, bo billigare, använda modern teknik, jobba hemifrån mera. Leva mer som förr men ändå helt delaktig i samtiden. Jag har flyttat dit jag ville. Skapat mitt jbob. Fler gör så här. Så förstå att något är på väg att hända nu och följ med i det!

Intervju och bild: Ann-Louise Rönestål Ek

Text och bild Ann-Louise Rönestål Ek